

* No: D4 IV

brief. NODY IV

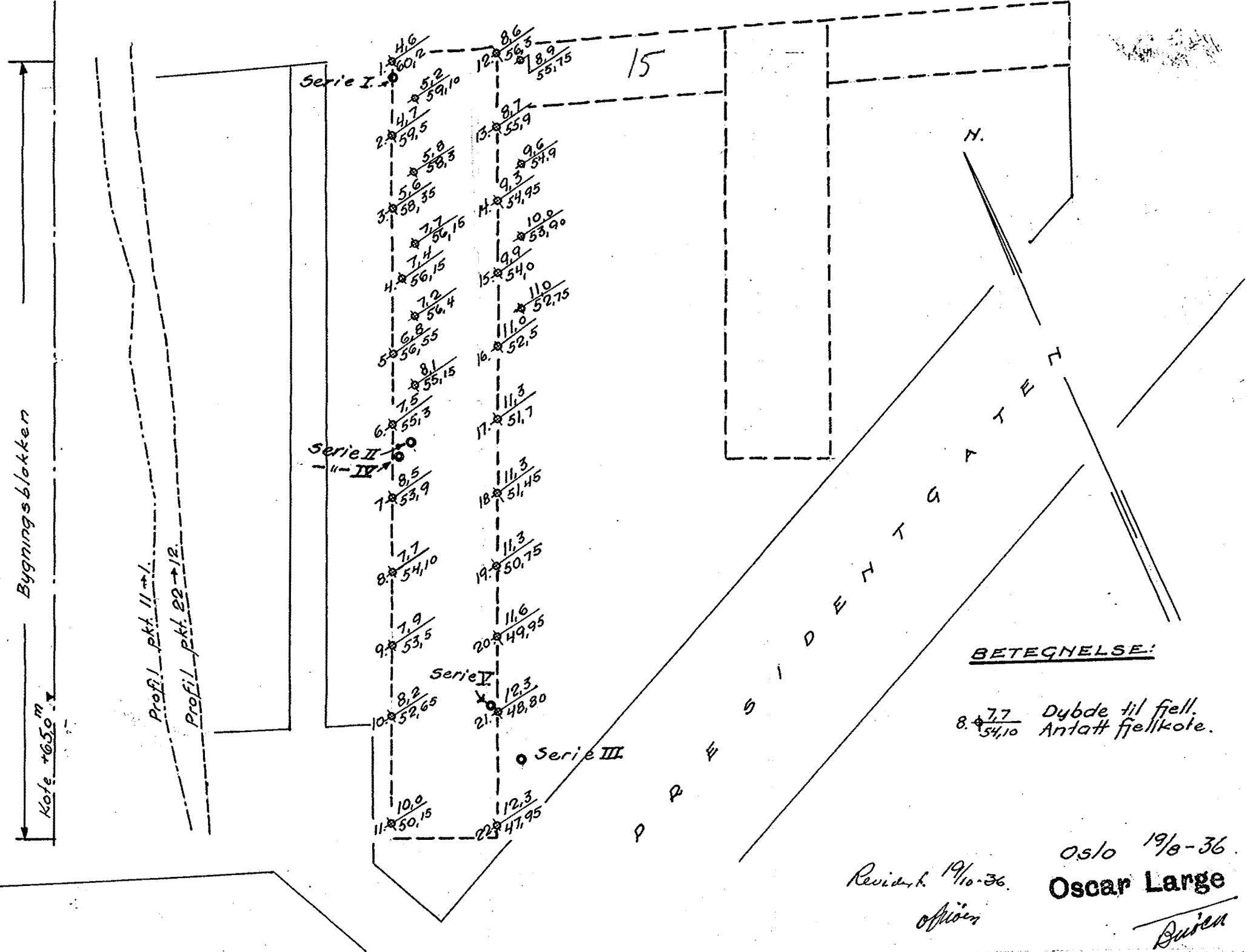
1801

Torshougaten 19¹⁵

TORSHOVGT. 19.
BORINGSKART.
1:500.

BL. 1801.

T O R S H O V G A T E N

Oslo 19/8-36.
Revidert 19/10-36.
Oscar Large
Offiser
Buren

1801

Provesier

Bl. 1819 - 1820

NO: D4 IV

N.O. ⁴⁹/₈

21. oktober 1936.

Herrer ingeniørene Christie & Opsahl,
Kronprinsensgt. 17, Oslo.

Ad Torshaugt. 19.

I henhold til opdrag har jeg utført endel suppleringsboringer, fordi husblokken blev flyttet nogen meter østover. Suppleringsboringene viser at de tidligere utførte boringer sannsynligvis på en nær er riktige. Fjellet ventes imidlertid å ha litt sterkere kupering enn de første boringer viste, men det ser ut til ikke å være brattere enn at man overalt vil finne pelefot, såfremt man ikke treffer i dislokasjoner.

Der er av de løse jordlag optatt 3 serier prøver for å bestemme holdfasthetstall og surhetsgrad. Serienes beliggenhet fremgår av vedlagte kart bl. 18⁰¹/₅.

Prøvene viser at man øverst har sterkt sandblandet jord, visstnok en strandformasjon. Litt nedover blir massen mer lerholdig og fast i serie 1 helt til fjell, men i serie 2 og 3 kun til 2 å 3 m. dybde. Derunder kommer et bløtt, ustabilt lermudder, lite sortert, med meget sand av alle slags kornstørrelser. Det er sterkt klebrig, svakt alkalisk, og inneholder jernsulfid i vekslning med sure skikt. I serie 2 går disse forhold ned til 4.3 m. dybde. Derunder er massen

Ad Torshauggt. 19.

sterkt alkalisk like til fjell, og rustet ikke jern. I serie 3 er massen sterkt alkalisk og rustet ikke jern mellom 3.3 og 4.2 m. dybde. På 4.6 m. dybde påtraff man en meget fast, delvis forvitret klump med pH under 7, H_2 - 1240, inneholdende fritt vannstoff og jernhydroksyd. Dette er formentlig kun et utrast stykke fra den tid denne høide dannet havbunden. Fra 4.8 xil og nedover til fjell er massen sterkt alkalisk, uten fritt oppløst surstoff eller vannstoff, og rustet ikke jern.

Med hensyn til fundamenteringsmetode bør banketter eller såle ikke anvendes, men derimot peler til fjell. Pillar-gravning vil vanskeliggjøres på grunn av den umåtelig ustabile masse, som vil ha lett for å skyte op eller trenge inn. På den annen side vil enkelte innleirede faste lag i høi grad vanskeliggjøre spundveggnedslagning. Av peler kan man anvende enten betong eller ubeskyttet stål på de større dyp. I serie 2 må pelene beskyttes ovenfra og til 4.5 m. dybde under nuværende terreng. Ved serie 2 3 må blankt stål beskyttes til 5. m. under terreng.

E r b ö d i g s t

N.O. 8^G

21. aug. 1933.

Til

ingeniørene Christie & Opsahl.

Ad Torshovgt. 19.

Herved oversendes det utførte boringskart for den projekterte bebyggelse på Torshovgt. 19, kfr. blad 1301.

De løse jordlag består øverst av 70 - 80 cm. matjord og stolpler. Derunder kommer 20 - 30 cm. grus som ligger jevnt over det hele areal. Under dette påtreffes man bløt, blå ler like til fjell, undtatt de dypeste huller hvor man har et tyndt vannførende gruslag på fjell.

Som man vil se er dybdene til fjell forholdsvis små. I nordre hjørne kun 4,3 m., og største trufne dybde 12,3 m. i søndre hjørne. Tilsynelatende har fjellet et jevnt fall fra nord til syd, se de optegnede profiler. Dette skulde kunne betinge at det hele settes på banketter for det tilfelle supplerende boringer ikke viser nevneverdig større variasjon i fjellet. Iethvert fall bør søndre halvdel kunne settes på banketter.

A r b ø d i g s t